

Η μακαριότητα των δικαίων (Εβρ. 11,39-40)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή](#)

[Ομότιμος καθηγητής Εισαγωγής και Ερμηνείας Καινής Διαθήκης Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης Στέργιος Ν. Σάκκος](#)

«Και ούτοι πάντες μαρτυρηθέντες διά της πίστεως ουκ εκομίσαντο την επαγγελίαν, του Θεού περί ημών κρείττον τι προβλεψαμένου, ίνα μη χωρίς ημών τελειωθώσιν» (Εβρ. 11, 39-40).

Η εκ πρώτης όψεως ερμηνεία καθιστά το χωρίον τούτο προβληματικό και αντίθετο προς το πνεύμα της Γραφής και την πίστη της Εκκλησίας. Όλοι γνωρίζομε ότι «επαγγελία» είναι ο παράδεισος, τον οποίον υποσχέθηκε ο Θεός στους πιστούς και αγίους δούλους του· γνωρίζομε από την Γραφή ότι, όπως εκπλήρωσε ο Θεός την υπόσχεση του και έδωκε στους Ισραηλίτες την Γη της επαγγελίας, έτσι δίδει στους εκλεκτούς του τον παράδεισο, του οποίου «τύπος» και σύμβολο ήταν η γη της επαγγελίας. Πώς λοιπόν γράφει ο θείος απόστολος ότι «ούτοι πάντες», δηλαδή οι δίκαιοι και οι άγιοι, «ουκ εκομίσαντο την επαγγελίαν»; Πώς είναι δυνατόν να μη εισήλθε στον παράδεισο ο Αβραάμ π.χ., του οποίου τους κόλπους με την «πιστεύουσαν και αγαπώσαν καρδίαν» χρησιμοποίησε ο Κύριος στην γνωστή παραβολή, για να εκφράσει την μετά θάνατον παραδείσια κατάσταση των σωσμένων; Δεν έρχεται η σκέψη αυτή σε αντίθεση προς όλα εκείνα, τα οποία λέγει ο ίδιος απόστολος στο ίδιο κεφάλαιο για τους δικαίους της Π. Διαθήκης; [Διαβάστε τη συνέχεια του άρθρου »](#)